

особливо стосовно поняття контролю та його критеріїв, створює ризики для зацікавлених сторін.

Низький поріг для захисту інтересів меншості та відсутність регулювань, що враховують міжнародні стандарти, показують необхідність перегляду та гармонізації законодавства. Проект Закону "Про акціонерні товариства" крок у правильному напрямку, враховуючи необхідність захисту від значних угод та змін у статутному капіталі.

Також слід підкреслити важливість забезпечення інформаційної прозорості для акціонерів, а також вдосконалення механізмів впливу та контролю за рішеннями в акціонерних товариствах. Рекомендації можуть включати подальше вдосконалення законодавства, збільшення участі акціонерів у прийнятті ключових рішень та зниження порогу для захисту інтересів меншості від значних угод.

Список використаних джерел

1. Функ Я.И. Акціонерне суспільство / Я.И.Функ, В.А.Міхальченко, В.В. Хвалей. -1999. – 608 с.
2. Черпак А.Є. Суб'єкти та об'єкти корпоративного контролю в умовах трансформації економіки // Ринок цінних паперів України. –2004. – №1-2.
3. Замковий О.І. Корпоративне фінансове управління // Методичні рекомендації для самостійної підготовки до практичних занять з дисципліни магістрів спеціальності 072 Фінанси, банківська справа та страхування. - 2018. – с.93-97.
4. Пушкіна О.В. Корпоративне право навчальний посібник // Статутний капітал товариств – 2018. -63 с.

Вегеджинська В. Д., магістрант

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМСТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Незважаючи на розвиненість теоретичних аспектів економічного розвитку організацій, в теорії та практиці менеджменту можна зустріти різні точки зору на визначення даного поняття і характеристики його особливостей. Тому виникає необхідність проаналізувати поняття «розвиток», вивчивши думки вітчизняних та зарубіжних вчених з приводу визначення даного поняття у його зв'язку з управлінням підприємством.

У економічному словнику «розвиток» трактується як «поступове вдосконалення, намагання зробити, сильнішим, міцнішим, ширшим; сприяти виникненню, прояву, посилення чогось; довести до високого рівня, зробити сильнішим; розширити, поглибити зміст чи застосування; зробити духовно зрілим, дати розкритися розумовим, духовним здібностям» [1].

У роботі [2, с. 128] вказується на якісний і кількісний розвиток, а також розглядається класифікація розвитку підприємства в залежності від швидкоплинності змін (еволюційне, революційне).

Поряд з цим, у дослідженні [3] стверджується, що основними напрямками у розвитку вітчизняного підприємства є зміни в цілях, стратегії та її окремих аспектах, структурі та технології, мотивації та поведінці персоналу.

Колочева В.В., зазначає, що головною метою підприємства на сучасному етапі є забезпечення конкурентоспроможності, для чого необхідний розвиток за формами та напрямками, що включають зміни у стратегії, НДДКР, виробництві, маркетингу, фінансах, управлінні персоналом, що, зрештою, має призвести до перегляду асортиментної політики, появи нових товарів, покращення якості та розширення масштабів діяльності [1, с. 21].

Шандова Н. В. у своєму дослідженні наводить класифікацію факторів зовнішнього середовища, що впливають на розвиток підприємства, розподіляючи їх на три групи: міжнародні, національні та ринкові (рис. 1) [3].

До внутрішніх ключових факторів традиційно належать економічні та технологічні фактори. Це пояснити тим, що економічна теорія розглядає підприємство у ролі перетворюючого матеріальні та фінансові ресурси різні види продукції, тобто. ресурсно-технологічний підхід, а виробнича функція стає домінуючою.

Формування процесу управління розвитком підприємства є важливим для функціонування підприємства, оскільки дозволяє забезпечити його стійкий розвиток та збільшення конкурентоспроможності на ринку.

Формування процесу управління розвитком підприємства дозволяє: оцінити потенціал підприємства та ризики, пов'язані з розвитком, розробити стратегію розвитку та планів для її реалізації, організувати та координувати діяльність різних підрозділів підприємства з метою досягнення стратегічних цілей, визначити необхідні ресурси та фінансові засоби для реалізації стратегії розвитку, забезпечити контроль за реалізацією стратегії та корекцію планів у разі потреби [4, с. 217].

Рис. 1. Фактори зовнішнього середовища розвитку підприємства

Джерело: [4]

Отже, формування процесу управління розвитком підприємства є ключовим фактором успішної діяльності підприємства та досягнення його стратегічних цілей.

Касьянова Н.В. визначає управління розвитком підприємства як процес переходу від еволюційного вектора розвитку до революційного з метою досягнення цілей функціонування компанії. [5, с.7].

За результатами узагальнення різних точок зору науковців, можемо виділити наступні етапи управління розвитком підприємства:

1.Формулювання місії і візії: чітке визначення мети і майбутнього напрямку розвитку.

2. Аналіз середовища: SWOT-аналіз (визначення внутрішніх сильних і слабких сторін підприємства, а також зовнішніх можливостей і загроз); PESTLE-аналіз (оцінка політичного, економічного, соціального, технологічного, правового і екологічного середовища, щоб зрозуміти вплив зовнішніх факторів на підприємство).

Рис. 2. Модель процесу управління розвитком підприємства

Джерело: [1-5]

3. Формування стратегії розвитку: розробка конкретних рішень, таких як росту за рахунок нових ринків, розширення асортименту продукції, оптимізація виробничих процесів тощо.

4. Впровадження стратегії розвитку: запровадження організаційних змін для підтримки обраної стратегії. Оптимізація внутрішніх процесів для підвищення ефективності.

5. Моніторинг: вимірювання показників продуктивності, слідкування за ключовими показниками продуктивності і фінансовими результатами.

6. Коригування стратегії розвитку: внесення змін у стратегію в залежності від результатів моніторингу.

Ці етапи можуть бути розширені або адаптовані відповідно до конкретних умов функціонування підприємства.

Література:

1. Колочева В.В. Стійкий розвиток підприємств на основі процесного походу/В.В. Колочева, В.А. Титова // Вісник науки. - 2010. - № 7. - С. 20-25.
2. Гришаков К.Р. Поняття сталого розвитку промислового підприємства/К.Р. Гришаков// SCI-ARTICLE.RU. - 2013. - № 3. - С. 126-134.
3. Шандова Н.В. Методологія та практика управління стійким розвитком промислових підприємств: Монографія. – Херсон. ХНТУ, Вид-во ІІІ Вишемирський В.С., 2014. – 424 с. ISBN: 978-966-8912-88-7
4. Мельник Л.Г. Економіка розвитку: монографія/Л.Г. Мельник. – Суми: ВТД «Університетська книга», 2006. – 662с.
5. Технології стратегічного управління стійким розвитком сучасних організацій : монографія / за ред. І. О. Кузнецова, О. С. Балабаш. – Харків: «Діса плюс», 2020. – 228 с.

Вербанов В.О., магістрант

Москалюк Г.О., к.е.н., доцент

кафедри менеджменту організацій

Одеського національного економічного університету

СУЧАСНІ ФУНКЦІЇ ЛІДЕРСТВА

Лідерство – найдавніша форма організації життя у людини, проте й на сьогоднішній день воно є актуальним способом вирішення питань. Посада керівника чи лідера якогось підприємства або компанії, перетворює спілкування на професійно значущу категорію. Керівник не просто «старший», він виконує функції управління, на ньому лежить